

۲۵۲- بعد از هر دو رکعت از نوافل هجده گانه روز جمعه

از امام باقر علیه السلام روایت شده است که فرمود: پدرم علی بن الحسین علیه السلام در روز جمعه، بیست رکعت نماز می خواند و میان هر دو رکعت دعا می کرد به دعایی از این دعاها و بر آن مواظبت می نمود،

الف- بعد از دو رکعت نخست

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ مَنْ عَادَ بِكَ، وَبِجَأِ إِلَى عِرْكَ، وَاعْتَصَمَ بِحَبْلِكَ، وَلَمْ يَتَّقِ إِلَّا بِكَ. يَا وَهَّابَ الْعَطَايَا، يَا مُطْلِقَ الْأَسَارَى، يَا مَنْ سَمَى نَفْسَهُ مَنْ جُودِهِ الْوَهَّابِ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْمُرْضِيِّينَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ، وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ، وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

خداوندا از تو می خواهم به احترام آن که به تو پناه آورد و به عزت پناه جست، و درآویخت به ریسمانت، و اعتماد نکرد جز به تو، ای بخشنده عطاها، ای رهاکننده اسیران، ای آنکه خود را نامید به خاطر بخشش خود، بسیار بخشنده، بر محمد و آل محمد درود فرست آن پسندیده شدگان، به برترین درودهایت، و برکت ده آنان را به برترین برکت هایت، و سلام بر او و بر جانها و بدن هایشان باد و رحمت و برکت های خداوند.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَمَخْرَجًا، وَارْزُقْنِي رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا سَائِغًا مِمَّا شِئْتَ، وَكَيْفَ شِئْتَ، وَأَنْتَ شِئْتَ، فَإِنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا مَا شِئْتَ حَيْثُ شِئْتَ.

خداوندا درود فرست بر محمد و آلش، و برای من قرار ده از امرم گشایش و راه خارج شدنی را، و روزی ام ده روزی حلال پاک فراوان از آنچه خواهی و هر گونه خواهی، و هر گاه خواهی، که نخواهد شد جز آنچه تو خواهی، هر جا خواهی.

ب- بعد از دو رکعت سوم و چهارم

اللَّهُمَّ فَكَمَا عَصَيْتُكَ وَاجْتَرَأْتُ عَلَيْكَ فَإِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَبْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا وَأَيْتُ بِهِ عَلَى نَفْسِي ثُمَّ لَمْ أَفِ لَكَ بِهِ.

خداوندا، آنگونه که تو را نافرمانی کردم و بر تو گستاخی نمودم، از تو آمرزش می طلبم برای آنچه توبه کردم از آن، به سوی تو، و سپس به آن، بازگشتم، و از تو آمرزش می طلبم برای آنچه وعده داده و وفا نکرده ام برای تو آن را.

وَأَسْتَغْفِرُكَ لِلْمَعَاصِي الَّتِي قَوَيْتُ عَلَيْهَا بِنِعْمَتِكَ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ مَا خَالَطَنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ، فَأَنْتَ أَنْتَ، وَأَنَا أَنَا.

و از تو آمرزش می‌خواهم برای گناہانی که با نعمت بر آنها توانا شدم، و از تو مغفرت می‌جویم برای هر چیزی که آمیخته شده با نیت من در هر خیری به آن قصد تو کردم، که تو، تو هستی، و من، من هستم.

ج- بعد از دو رکعت پنجم و ششم

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلَكُ بِهِ ذُو النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، فَفَرَّجَتْ عَنْهُ، فَإِنَّهُ دَعَاكَ وَهُوَ عَبْدُكَ، وَأَنَا أَدْعُوكَ وَأَنَا عَبْدُكَ، وَسَأَلُكَ وَأَنَا أَسْأَلُكَ، فَفَرِّجْ عَنِّي يَا رَبِّ كَمَا فَرَّجْتَ عَنْهُ.

خداوندا از تو درخواست می‌کنم به آنچه از تو درخواست نمود، ذوالنون «آنگاه که خشمگین رفت و پنداشت که ما هرگز بر او قدرتی نداریم تا در [دل] تاریکی‌ها ندا درداد که معبودی جز تو نیست منزه‌ی تو راستی که من از ستمکاران بودم» پس او را گشایشی دادی، که او تو را خواند و او بنده‌ات بود، و من نیز تو را می‌خوانم و من بنده‌ات هستم، و از تو درخواست نمود و من از تو درخواست می‌کنم، پس مرا گشایشی ده ای پروردگارم آنگونه که او را گشایش دادی.

وَأَدْعُوكَ اللَّهُمَّ بِمَا دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ إِذْ مَسَّهُ الضُّرُّ، فَفَرَّجَتْ عَنْهُ، فَإِنَّهُ دَعَاكَ وَهُوَ عَبْدُكَ، وَأَنَا أَدْعُوكَ وَأَنَا عَبْدُكَ، وَسَأَلُكَ وَأَنَا أَسْأَلُكَ، فَفَرِّجْ عَنِّي يَا رَبِّ كَمَا فَرَّجْتَ عَنْهُ.

و می‌خوانم تو را خداوندا به آنچه خواند تو را به آن ایوب، آنگاه که گرفتاری بر او دست یافت که او تو را خواند و او بنده‌ات بود، و من نیز تو را می‌خوانم و من بنده‌ات هستم، و از تو درخواست نمود و من از تو درخواست می‌کنم، پس گشایش ده در کار من، ای پروردگارم آنگونه که او را گشایش دادی.

وَأَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ يُوسُفُ إِذْ فُرِّقَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَهْلِهِ، إِذْ هُوَ فِي السِّجْنِ فَفَرَّجَتْ عَنْهُ، فَإِنَّهُ دَعَاكَ وَهُوَ عَبْدُكَ، وَأَنَا أَدْعُوكَ وَأَنَا عَبْدُكَ، وَسَأَلُكَ وَأَنَا أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ، وَأَنْ تُبَارِكَ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ، وَأَنْ تُفَرِّجَ عَنِّي كَمَا فَرَّجْتَ عَنِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ.

و می‌خوانم تو را خداوندا به آنچه خواند تو را به آن یوسف آنگاه که میان وی و خانواده‌اش جدایی افکنده شد، آنگاه که او در زندان بود، پس او را گشایشی دادی، زیرا که او تو را خواند و او بنده‌ات بود، و من تو را می‌خوانم و من بنده‌ات هستم، و از تو درخواست نمود و من از تو درخواست می‌کنم، که درود فرستی بر محمد و آل محمد به برترین درودهایت و بر آنان برکت دهی به برترین برکت‌هایت، و گشایشی در کار من دهی آنگونه که گشایش دادی پیامبران و فرستادگان و بندگان صالحت را.

سپس به سجده می‌روی و در سجودت می‌گویی:

سَجَدَ وَجْهِي الْبَالِي الْفَانِي لَوْجْهِكَ الدَّائِمِ الْبَاقِي الْكَرِيمِ،

سجده کرد چهره از بین رونده نیست شونده‌ام، برای چهره ماندگار بزرگوارت،

سَجَدَ وَجْهِي مُتَعَفِّراً فِي التُّرَابِ لِخَالِقِهِ، وَحَقُّ لَهُ أَنْ يَسْجُدَ،

سجده کرد چهره بر خاک افتاده‌ام برای آفریدگارش، و سزاوار است برای او که سجده کند،

سَجَدَ وَجْهِي لِمَنْ خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ.

سجده کرد چهره‌ام برای آنکه او را آفرید و صورت بخشید و باز کرد گوش و چشم او را، برکت آفرین است خداوند، که بهترین آفریدگاران است.

سَجَدَ وَجْهِي الْحَقِيرُ الدَّلِيلُ لَوْجْهِكَ الْكَبِيرِ الْجَلِيلِ،

سجده کرد چهره بی‌مقدار پستم برای چهره بزرگ ارزشمندت.

سَجَدَ وَجْهِي اللَّئِيمُ لَوْجْهِكَ الْعَزِيزِ الْكَرِيمِ.

سجده کرد چهره فرومایه‌ام، برای چهره با عزت بزرگوارت.

سپس سر برمی‌داری و این دعا را می‌خوانی:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاجْعَلِ النُّورَ فِي بَصْرِي، وَالْيَقِينَ فِي قَلْبِي، وَالنَّصِيحَةَ فِي صَدْرِي، وَذَكَرَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَى لِسَانِي، وَمِنْ طَيِّبِ رِزْقِكَ يَا رَبِّ غَيْرَ مَمْنُونٍ وَلَا مَحْظُورٍ فَأَرْزُقْنِي، وَمِنْ مَضَلَّاتِ الْفِتَنِ فَاجْرِنِي.

خداوندا بر محمد و آلش درود فرست، و نور را در دیده‌ام قرار ده، و یقین را در دلم، و خیرخواهی را در سینه‌ام، و یاد تو را در شب و روز بر زبانم، و از روزی پاکت ای پروردگارم که نه قطع شود و نه منع گردد، مرا روزی ده و از فتنه‌های گمراه کننده، پناهم ده،

وَلَكَ يَا رَبُّ فِي نَفْسِي فَذَلِّلْنِي، وَفِي أَعْيُنِ النَّاسِ فَعَظِّمْنِي، وَإِلَيْكَ فَحَبِّبْنِي، وَبِذُنُوبِي فَلَا تَفْضَحْنِي، وَبِسَرِيرَتِي فَلَا تُخْزِنِي، وَعَصَبَكَ فَلَا تُنْزِلْ بِي،

و برای تو ای پروردگارم نزد خودم خوارم گردان، و در چشم مردم بزرگم ساز، و نزد خودت ای پروردگارم مرا محبوب فرما، و مرا به گناهانم رسوا مساز، و به پنهانی‌ام مرا رسوایی مده، و خشم را بر من فرود نیاور،

أَشْكُو إِلَيْكَ غُرْبَتِي، وَبَعْدَ دَارِي، وَطُولَ أَمَلِي، وَاقْتِرَابَ أَجَلِي، وَقِلَّةَ حِيلَتِي، فَانْعَمِ الْمُشْتَكِي إِلَيْهِ أَنْتَ رَبِّي، وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فَسَلِّمْنِي، إِلَى مَنْ تَكَلَّمْتُ يَا رَبُّ؟ إِلَى الْمُسْتَضْعَفِينَ لِي، أَمْ إِلَى عَدُوِّ مَلَكَتُهُ أَمْرِي أَوْ إِلَى بَعِيدٍ فَيَبْجَهَمْنِي.

و به تو شکایت می‌برم غربتم را، و دوری سرایم و درازی آرزویم را، و نزدیکی اجلم، و کمی چاره‌ام را، که تو بهترین کسی هستی که نزد تو شکایت برند ای پروردگارم، و از شر جن و انس مرا سلامت بدار، به چه کسی مرا وا می‌گذاری ای پروردگارم؟ به آنان که مرا ناتوان خواسته‌اند، یا به دشمنی امرم را به او تملیک نموده‌ای؟! یا به شخص دوری که بر من چهره در هم می‌کشد هنگام دیدار؟!

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَعِيشَةِ، مَعِيشَةَ أَقْوَى بِهَا عَلَى طَاعَتِكَ، وَأَبْلَغُ بِهَا جَمِيعَ حَاجَاتِي، وَأَتَوَصَّلُ بِهَا إِلَيْكَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ مِنْ غَيْرِ أَنْ تُتَرَفَّنِي فِيهَا فَأَطْغَى، أَوْ تُفْتَرِّهَا عَلَيَّ فَأَشْقَى، وَأَوْسَعُ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ، وَأَفْضُ عَلَيَّ مِنْ حَيْثُ شِئْتَ مِنْ فَضْلِكَ، وَأَنْشُرُ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ،

خداوندا از تو درخواست می‌کنم بهترین گذران زندگانی را، معیشتی که به آن نیرو گیرم بر طاعتت، و برسم به سبب آن به همه نیازمندی‌هایم، و به آن خود را به تو رسانم در زندگی دنیا و در آخرت بدون اینکه مرا ناز پرورده سازی در آن که سرکشی کنم، یا آن را بر من تنگ گیری که شقاوتمند گردم، و گسترده ساز بر من روزی حلال را و سرازیر کن بر من از هر جا که خواهی از فضل و بخششت، و فراگیر ساز بر من از رحمتت،

وَأَنْزَلَ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ نِعْمَةً مِنْكَ سَابِعَةً، وَعَطَاءً غَيْرَ مَمْنُونٍ، وَلَا تَشْغَلْنِي عَنْ شُكْرِ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ يَا كَثِيرَ الْإِكْتَارِ مِنْهَا تَلْهِينِي عَجَائِبُ بَهْجَتِهِ، وَتَفْتِنُنِي زَهْرَاتُ نَضْرَتِهِ، وَلَا يَافِلَالٍ عَلَيَّ مِنْهَا يَقْضِرُ بِعَمَلِي كَدُّهُ، وَيَمَلَأُ صَدْرِي هَمُّهُ. أَعْطِنِي يَا إِلَهِي مِنْ ذَلِكَ غِنًى عَنِ شِرَارِ خَلْقِكَ، وَبِلَاغًا أَنْالَ بِهِ رِضْوَانَكَ.

و فرود آور بر من از برکت هایت، نعمتی فراوان از سوی خودت، و عطایی قطع ناشدنی، و مرا مشغول مکن از شکر نعمتت بر من به سبب فراوان کردن آن، که مرا غافل سازد شگفتی‌های زیبایی‌اش، و بفریبد مرا شادابی‌های جلوه‌اش، و نه به کم گرفتن بر من از آن که اندک سازد معلم را تلاش برای آن، و سینه‌ام را پر سازد اندوه آن، و عطا کن مرا از آن، ای خدای من بی‌نیازی از اشرار آفریدگانت، و رسیدنی که به دست آورم به آن خشنودی‌ات را.

وَأَعُوذُ بِكَ يَا إِلَهِي مِنْ شَرِّ الدُّنْيَا وَشَرِّ أَهْلِهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا لِي سِجْنًا وَلَا تَجْعَلْ فِرَاقَهَا عَلَيَّ حُزْنًا، أَخْرِجْنِي مِنْ فِتْنَتِهَا، وَاجْعَلْ عَمَلِي مَقْبُولًا، أوردني دَارَ الْحَيَوَانِ وَمَسَاكِنَ الْأَخْيَارِ، وَأَبْدِلْنِي بِالدُّنْيَا الْقَانِيَةِ نَعِيمِ الدَّارِ الْبَاقِيَةِ.

و به تو پناه می‌برم ای خدای من از شر دنیا و شر اهلیش، و شر آنچه در آن است، و قرار مده دنیا را برای من زندانی، و نه جدایی آن را بر من اندوهی، مرا خارج کن از فتنه آن و عملم را پذیرفته شده قرار ده، مرا وارد کن به سرای زندگی جاوید و جایگاه نیکان، و جایگزین فرما برای من، به جای دنیای نیست شونده، نعمت‌های سرای ماندگار را،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَرْزُلِهَا وَزَلْزَالِهَا، وَسَطَوَاتِ سُلْطَانِهَا، وَمِنْ شَرِّ شَيَاطِينِهَا، وَبُغْيِ مَنْ بَغَى فِيهَا.

خداوندا به تو پناه می‌برم از سختی و تکان‌های آن، و از یورش‌های قدرتش، و از شر شیطان‌های آن، و ستم هر که در آن ستم کند.

إِلَهِي مَنْ كَادَنِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكِدْهُ، وَمَنْ أَرَادَنِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَرِدْهُ، وَقَلِّ عَنِّي حَدًّا مِنْ نَصَبٍ لِي حَدَّهُ، وَأَطْفِئْ عَنِّي نَارَ مَنْ شَبَّ لِي وَقُودُهُ، وَكَفِّنِي هَمًّا مَنْ أَدْخَلَ عَلَيَّ هَمَّهُ، وَادْفَعْ عَنِّي شَرَّ الْحَسَدَةِ، وَاعْصِمْنِي مِنْ ذَلِكَ بِالسَّكِينَةِ، وَالْبَسْنِي دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ، وَأَخِينِي فِي سِتْرِكَ، وَأَصْلِحْ لِي حَالِي، وَصَدِّقْ مَقَالِي بِفِعَالِي، وَبَارِكْ لِي فِي أَهْلِي وَمَالِي.

خدای من، هر کس که با من مکر کند، پس بر محمد و آل محمد درود فرست و با او مکاری بکار گیر، و هر کس نسبت به من بدی اراده کند، پس بر محمد و آل محمد درود فرست و او را اراده فرما، و بشکن از من قدرت هر کسی را که بر علیه من گیرد قدرتش را، و خاموش ساز بر من آتش هر کسی را که برایم آتش افروزد، و کفایت کن مرا اندوه هر کسی را که بر من وارد کند اندوهش را، و دور کن از من شر حسودان را، و نگهدار مرا از آن با آرامش، و بیوشان مرا زره محکمت را، و زنده بدار مرا در پوششت، و نیکو گردان برایم حال مرا، و راستی بخش گفتارم را با کردارم، و برکت ده مرا در خانواده و دارایی‌ام.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْمَرْضِيِّينَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ، (و سل حاجتک).

خداوندا درود فرست بر محمد و آل محمد پسندیده شدگان، با برترین درودهایت، برکت ده محمد و آل محمد را به برترین برکت‌هایت ای پروردگار جهانیان. (و حاجتت را درخواست کن).

د - بعد از دو رکعت هفتم و هشتم

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ، وَأَنَّ الدِّينَ كَمَا شَرَعَهُ، وَأَنَّ الْإِسْلَامَ كَمَا وَصَفَهُ، وَالْقَوْلَ كَمَا حَدَّثَ، ذَكَرَ اللَّهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ بِخَيْرٍ، وَحَيَّاهُمْ بِالسَّلَامِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ.

گواهی می‌دهم که نیست معبودی جز خداوند یکتای بدون شریک، و گواهی می‌دهم که محمد بنده و فرستاده اوست درود خداوند بر او و خاندانش باد، و این که دین، آنگونه است که قانون گذاری کرد، و اسلام آنگونه است که توصیف نمود، و گفتار آنگونه است که سخن گفت، خداوند بخیر یاد کند محمد و آل محمد را، و آنان را با سلام درود فرستد. خداوندا بر محمد و آل محمد درود فرست به برترین درودهایت.

اللَّهُمَّ وَارِدْهُ إِلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ مَطَالِمَهُمُ الَّتِي قَبِلِي صَغِيرَهَا وَكَبِيرَهَا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ، وَمَا لَمْ تَبْلُغْهُ قُوَّتِي، وَلَمْ تَسْغُهُ ذَاتَ يَدِي، وَلَمْ يَقْوِ عَلَيْهِ بَدَنِي، فَأَدِّهِ عَنِّي مِنْ جَزِيلِ مَا عِنْدَكَ مِنْ فَضْلِكَ، حَتَّى لَا تُخَلِّفَ عَلَيَّ شَيْئًا تَنْفُصُهُ مِنْ حَسَنَاتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْمَرْضِيِّينَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ، وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ، وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

خداوندا برگردان به همه آفریدگانت حقوقی را که از آنان بر من است کوچک و بزرگ آنها در آسانی از ناحیه تو و عافیت، و آنچه توانایی‌ام بدان نرسد، و موجودی‌ام فراگیر آن نیست، و قادر نباشد بر آن بدنم، پس آن را از سوی من ادا کن از فراوانی آنچه نزد تو است از فضل، تا باقی نگذاری بر من چیزی را که از حسناتم آن را بکاهی، ای مهربان‌ترین مهربانان، و درود فرست بر محمد و اهل‌بیت پسندیده‌اش، به برترین درودهایت، و برکت ده آنان را به برترین برکت‌هایت و سلام بر او و بر آنان باد و رحمت خداوند و برکت‌هایش.

ه - بعد از دو رکعت نهم و دهم [1]

و- بعد از دو رکعت یازدهم و دوازدهم

اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعَلَّمُ سَرِيرَتِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَقْبَلْ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ مَعْدِرَتِي، وَتَعَلَّمْ حَاجَتِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي.

خداوندا تو راز درونم را می‌دانی، پس بر محمد و آل محمد درود فرست، و بپذیر ای سرور و مولایم معذرتم را، و تو حاجتم را می‌دانی پس بر محمد و آلش درود فرست و بیامرز برایم گناهانم را.

اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَصْرِفْهُ عَنِّي، وَاكْفِنِي كَيْدَ عَدُوِّي، فَإِنَّ عَدُوِّي عَدُوُّ آلِ مُحَمَّدٍ، وَعَدُوُّ آلِ مُحَمَّدٍ عَدُوُّ مُحَمَّدٍ، وَعَدُوُّ مُحَمَّدٍ عَدُوُّكَ.

خداوندا هر کس بدی نسبت به من اراده کند، بر محمد و آل محمد درود فرست و دور ساز آن را از من، و کفایت کن مرا نیرنگ دشمنم را، که دشمنم دشمن آل محمد است، و دشمن آن محمد، دشمن محمد است، و دشمن محمد، دشمن تو است،

فَاعْطِنِي سُؤْلِي يَا مَوْلَايَ فِي عَدُوِّي عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ. يَا مُعْطِيَ الرَّغَائِبِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْطِنِي رَغْبَتِي فِيهَا سَأَلْتُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

پس خواسته‌هایم را به من عطا کن ای مولایم در خصوص دشمنم، به زودی و نه در آینده. ای عطاکننده خواسته‌ها، بر محمد و آل محمد درود فرست و عطا کن خواسته‌ام را در آنچه از تو درخواست نمودم، ای دارنده جلال و مکرمت.

يَا إِلَهِي، إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ، وَأَرِنِي الرَّخَاءَ وَالسُّرُورَ عَاجِلًا
غَيْرَ آجِلٍ، يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

ای خدای من، خداوند یکتایی که نیست خدایی جز تو، درود فرست بر محمد و آل محمد پاکان پاکیزگان، و به
من نشان ده آسودگی و شادمانی را به زودی و نه در آینده، ای پروردگار جهانیان.

ز - پس از دو رکعت سیزدهم و چهاردهم

اللَّهُمَّ إِنَّ قَلْبِي يَرْجُوكَ لِسَعَةِ رَحْمَتِكَ، وَنَفْسِي خَائِفَةٌ لَشِدَّةِ عِقَابِكَ، فَوَقِّفْنِي لِمَا يُؤْمِنُنِي مَكْرَكَ، وَعَافِنِي مِنْ سَخَطِكَ،
وَأَجْعَلْنِي مِنْ أَوْلِيَاءِ طَاعَتِكَ، وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ، وَأَسْتُرْنِي بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَفَضْلِكَ، وَأَغْنِنِي عَنِ التَّرَدُّدِ
إِلَى عِبَادِكَ، وَأَرْحَمْنِي مِنْ خِيْبَةِ الرَّدِّ وَسُوءِ الْجِرْمَانِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

خداوندا قلبم به تو امیدوار است برای گستردگی رحمتت، و نفسم بیمناک است برای سختی کيفرت، پس مرا
موفق ساز برای آنچه مرا ایمنی می‌بخشد از مکرت، و عافیت ده مرا از خشمت، و قرار ده مرا از عهده‌داران
طاعتت، و بر من تفضل فرما به رحمت و آمرزشت، و مرا بپوشان با گستردگی رحمت و فضل و بخششت، و
بی‌نیاز ساز مرا از رفت و آمد به سوی بندگان، و رحم کن مرا از ناکامی بازگرداندن و بدی محروم ساختن، ای
مهربان‌ترین مهربانان.

ح - بعد از دو رکعت پانزدهم و شانزدهم

اللَّهُمَّ عَظْمَ النُّورِ فِي قَلْبِي، وَصَغْرَ الدُّنْيَا فِي عَيْنِي، وَأَطْلِقْ لِسَانِي بِذِكْرِكَ، وَأَحْرُسْ نَفْسِي مِنَ الشَّهَوَاتِ، وَأَكْفِنِي
طَلَبَ مَا قَدَّرْتَهُ لِي عِنْدَكَ حَتَّى أَسْتَعْنِيَ عَمَّا فِي يَدِ عِبَادِكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

خداوندا بسیار ساز نور را در قلبم، و کوچک ساز دنیا را در چشمم، و روان ساز زبانم را به یادت، و نگهدار نفسم
را از شهوت‌ها، و کفایت کن مرا طلب نمودن آنچه برایم مقدر کرده‌ای نزد خودت، تا از آنچه در دست بندگان
هست بی‌نیازی جویم، ای مهربان‌ترین مهربانان.

ط - بعد از دو رکعت هفدهم و هجدهم

اللَّهُمَّ اغْنِنِي بِالْيَقِينِ، وَاكْفِنِي بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ، وَاكْفِنِي رَوْعَاتِ القُلُوبِ، وَأَفْسَحْ لِي فِي انْتِظَارِ جَمِيلِ الصُّنْعِ، وَأَفْتَحْ لِي يَا رَبِّ بَابَ الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ، وَالْخَشْيَةَ مِنْكَ، وَالْوَجَلَ مِنَ الذُّنُوبِ، وَحَبِّبْ إِلَيَّ الدُّعَاءَ، وَصَلِّهُ لِي بِالْإِجَابَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

خداوندا مرا به سبب یقین بی نیاز کن، و کفایت کن مرا با توکل بر تو، و کفایت کن مرا پریشانی‌های دل‌ها را، و گشادگی بخش مرا در انتظار لطف نیکویت، و بگشای برای من ای پروردگرم، در اشتیاق به سوی خودت را و ترس از تو را و بیمناکی از گناهان را، و محبوب ساز نزد من دعا کردن را، و برسان آن را برایم به اجابت، ای مهربان‌ترین و مهربانان.

اللَّهُمَّ لَا تُؤَيِّسِنِي مِنْ رَوْحِكَ، وَلَا تُقْنِطْنِي مِنْ رَحْمَتِكَ، وَلَا تُؤْمِنِّي مَكْرَكَ، فَإِنَّهُ لَا يَبِئْسَ مِنْ رَوْحِكَ إِلَّا القَوْمُ الظَّالِمُونَ، وَلَا يَقْنُطُ مِنْ رَحْمَتِكَ إِلَّا القَوْمُ الضَّالُّونَ، وَلَا يَأْمَنُ مَكْرَكَ إِلَّا القَوْمُ الخَاسِرُونَ.

خداوندا مرا از لطفت مأیوس مگردان، و از رحمتت ناامید مکن، و ایمن مساز مرا از مکر، که مأیوس نمی‌شود از لطفت جز گروه ستمکاران، و ناامید نمی‌شود از رحمتت جز گروه گمراهان، و ایمن نگردد از مکر از جماعت زیانکاران.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ، وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ، يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

خداوندا بر محمد و آل محمد درود فرست، و مرا رحم کن به رحمتت، ای مهربان‌ترین مهربانان، و قرار ده مرا از وارثان بهشت پر نعمت، و مرا خوار مساز روز برانگیخته شدن مردمان، ای آنکه او بر هر چیزی تواناست. گفت: و آن حضرت - که صلوات خداوند بر او باد - هرگاه از این نمازهایی که توضیح داده شد فراغت می‌یافت برمی‌خاست و دو رکعت نماز زوال را که با آن بیست رکعت کامل می‌شود می‌خواند، سپس برای نماز فریضه برمی‌خاست.

پی‌نوشت:

[1] سید بن طاووس (رحمة الله عليه) در کتاب «جمال الأسبوع» این دعا و این دو رکعت را ذکر نکرده، و چه بسا از ناحیه نویسندگان با راویان سقط گردیده است.

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer